

عنوان مقاله:

آبروانه (رودآب) کاتالی زیر زمینی برای انتقال آب، مطالعه موردی: رستای نوده انقلاب شهرستان خوشاب

محل انتشار:

مجله هیدروژیومورفولوژی، دوره 7، شماره 23 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

علی اکبر شایان یگانه - مدرس دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

با توجه به خشکی ایران تامین آب با سیستمهای پیجیده ای روپرور بوده است و حفظ پایداری این سیستمهای زیستی، مدیریتی جامع می طلبد. ایرانیان از سیستم های متنوع انتقال و استحصال آب استفاده می کردند که در زمان خود منحصر به فرد بوده و به فکر استفاده بهینه از فنون پهنه برداری از آبهای زیرزمینی و ترویج آموزش بیشتر در این زمینه بوده اند. برخی از این روش ها کاملاً بومی بوده و مشابه آن در دیگر قسمتهای مشاهده نشده است. یکی از این روشها احداث آبروانه می باشد که در رستای نوده انقلاب چند نمونه از آن مورد استفاده قرار گرفته است. این پژوهش بنادارد با روش مطالعه توصیفی - موردي و مقابسه ای و با استفاده از اسناد و نقشه های مختلف و نیز نرم افزارهای جغرافیایی همچون GIS، آبروانه را از حیث روش احداث، خصوصیات، مزایا و معایب آن بررسی و معرفی نماید. نتایج این تحقیق نشان می دهد که روش احداث آبروانه برخلاف قنات از بالادست بوده و مهمترین استفاده از آبروانه انتقال آب از رودخانه کنار مخروط افکنه بر روی سطح آن می باشد. مزایای آبروانه عبارتند از: تبخیر کمتر، نفوذ کمتر آب به زمین، هدر رفت کمتر آب، هزینه کمتر برای انتقال آب نسبت به روشهای دیگر، عدم آودگی زیست محیطی و رونق کشاورزی و دامپروری. این روش با حفر چاههای عمیق و خشکسالی کم کم از یاد رفته است و یکی از ابتکارات بشری دارد به دست فراموشی سپرده می شود.

کلمات کلیدی:

آبروانه، مخروط افکنه، قنات، انتقال آب، رستای نوده انقلاب شهرستان خوشاب خراسان رضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1581942>

